

лага и се изисква да съхрани своята невинност, да се запази „чиста“ до брака. Тя е сериозно следена за „порядъчността си“, а поведението ѝ трябва да е съобразено със строгите морални норми в циганското/ ромското общество - от това зависи какъв брак ще сключи. „Ако е парясница и не е мома, целият квартал ще знае. Всичко се знае. Кой с кого се люби, дали ще я вземе, дали няма да я вземе. Като не излиза „честна“ не я приемат. Целият квартал знае, че тя не е „честна“. Сочат я с пръст. Като са събрани три-четири момчета и тя минава я сочат, приказват. „Ей тая ходила, не излязла „честна“. В квартала няма нещо да не се знае.

Има моми които забременяха, не се ожениха и забременяха. Те са опетнени. Забременява, обаче момчето не иска да я вземе. Споразумяват се родата, да я вземе, но остава опетнена.

Ако нещо се скарат, първата работа ще е „Ти не си била честна, ти си такава“. Почват да ѝ натякват” (ж., р. 1958 г., фичерка).

За любов не се говори. Общото мнение е, че след омъжването ще свикне с мъжа си, ще го заобича и ще заживее спокойно.

Кога едно момиче е готово за брак? – “Едно момиче, за да е готово за брак, трябва да знае да се прибира навреме, да няма излишни работи при нея, да си гледа къщата. Най-важното е да знае да се прибира навреме, да готви, да чисти, да пере, да може, като се ожени, да ѝ е лесно. Да не ходи много, да не знае много – има всякакви...” (Ромската жена 2003: 100-101)

Момичетата са учени да бъдат търпеливи, отстъпчиви, компромисни. Дори оплакването на жените се вменява като нещо срамно. Много важен момент във възпитанието на циганското/ ромското момиче е внушаването на постоянно чувство за вина. Те са закърмяни с идеята, че всяко неправилно извършено действие е тяхна лична грешка и съответно трябва да чувстват вина за това и да понесат грешките си.

Циганско/ ромското момиче се възпитава така, че да се научи „да слуша и да се подчинява на мъж, на свекър, на свекърва“. Не се допуска проява на агресивност към мъжа, братята или по-възрастните роднини. Старозагорските фичери искат от нея да не се кара, да е смирена, да слуша, да знае да шета, да знае да готви, да не ходи с момчета, да си гледа семейството (ж., р. 1958 г.). А кардарашите - хитра, упорита, умна, послушна, трудолюбива – да си гледа къщата (ж., р. 1939 г.).

Младото момиче има повече свобода, що се отнася до публичния му живот. Омъжената жена вече е ограничена спрямо социалния си живот.